

॥ बृहत्पाराशरहोराशास्त्रम् २१-३० ॥

अथ कर्मभावफलाध्यायः ॥ २१ ॥

कर्मभावफलं चाऽथ कथयामि तवाग्रतः ।
सृणु मैत्रेय तत्त्वेन ब्रह्मगर्गादिभाषितम् ॥ १ ॥
सबले कर्मभावशेषे स्वोच्चे स्वांशे स्वराशिगे ।
जातस्तातसुखेनाद्वयो यशस्वी शुभकर्मकृत् ॥ २ ॥
कर्माधिपो बलोनश्चेत् कर्मवैकल्यमादिशेत् ।
सैहिः केन्द्रत्रिकोणस्थो ज्योतिष्टोमादियागकृत् ॥ ३ ॥
कर्मशेषे शुभसंयुक्ते शुभस्थानगते तथा ।
राजद्वारे च वाणिज्ये सदा लाभोऽन्यथान्यथा ॥ ४ ॥
दशमे पापसंयुक्ते लाभे पापसमन्विते ।
दुष्कृतिं लभते मर्त्यः स्वजनानां विदूषकः ॥ ५ ॥
कर्मशेषे नाशराशिस्थे राहुणा संयुक्ते तथा ।
जनद्वेषी महामूर्खो दुष्कृतिं लभते नरः ॥ ६ ॥
कर्मशेषे दूनराशिस्थे मन्दभौमसमन्विते ।
दूनेशे पापसंयुक्ते शिशुनोदरपरायणः ॥ ७ ॥
तुङ्गराशिं समाश्रित्य कर्मशेषे गुरुसंयुक्ते ।
भाग्यशेषे कर्मराशिस्थे मानैश्वर्यप्रतापवान् ॥ ८ ॥
लाभशेषे कर्मराशिस्थे कर्मशेषे लग्नसंयुक्ते ।
तावुभौ केन्द्रगौ वापि सुखजीवनभाग् भवेत् ॥ ९ ॥
कर्मशेषे बलसंयुक्ते मीने गुरुसमन्विते ।
वस्त्राभरणसौख्यादि लभते नात्र संशयः ॥ १० ॥
लाभस्थानगते सूर्ये राहुभौमसमन्विते ।
रविपुत्रेण संयुक्ते कर्मच्छेत्ता भवेन्नरः ॥ ११ ॥
मीने जीवे भृगुयुक्ते लग्नेशे बलसंयुक्ते ।
स्वोच्चराशिगते चन्द्रे सम्यग्ज्ञानार्थवान् भवेत् ॥ १२ ॥
केन्द्रशेषे लाभराशिस्थे लाभशेषे लग्नसंस्थिते ।
कर्मराशिस्थिते शुके रत्नवान् स नरो भवेत् ॥ १३ ॥
केन्द्रत्रिकोणगते कर्मनाथे स्वोच्चसमाश्रिते ।
गुरुणा सहिते दृष्टे स कर्मसहितो भवेत् ॥ १४ ॥
कर्मशेषे लग्नभावस्थे लग्नेशेन समन्विते ।
केन्द्रत्रिकोणगते चन्द्रे सत्कर्मनिरतो भवेत् ॥ १५ ॥
कर्मस्थानगते मन्दे नीचखेचरसंयुक्ते ।
कर्मांशे पापसंयुक्ते कर्महीनो भवेन्नरः ॥ १६ ॥
कर्मशेषे नाशराशिस्थे रन्ध्रशेषे कर्मसंस्थिते ।
पापग्रहेण संयुक्ते दुष्कर्म निरतो भवेत् ॥ १७ ॥

कर्मशेषे नीचराशिस्थे कर्मस्थे पापखेचरे ।
कर्मभात्कर्मगे पापे कर्मवैकल्यमादिशेत् ॥ १८ ॥
कर्मस्थानगते चन्द्रे तदीशे तत्त्रिकोणगे ।
लग्नेशे केन्द्रभावस्थे सत्कीर्तिसहितो भवेत् ॥ १९ ॥
लाभशेषे कर्मभावस्थे कर्मशेषे बलसंयुक्ते ।
देवेन्द्रगुरुणा दृष्टे सत्कीर्तिसहितो भवेत् ॥ २० ॥
कर्मस्थानाधिपे भाग्ये लग्नेशे कर्मसंयुक्ते ।
लग्नात् पञ्चमगे चन्द्रे ख्यातनामा नरो भवेत् ॥ २१ ॥
इति कर्मफलं प्रोक्तं संक्षेपेण द्विजोत्तम ।
लग्नकर्मेशसम्बन्धाद्ब्रह्ममन्यदपि स्वयम् ॥ २२ ॥

अथ लाभभावफलाध्यायः ॥ २२ ॥

लाभभावफलञ्चाथ कथयामि द्विजोत्तम ।
श्रूयतां जातको लोके यच्छुभत्वे सदा सुखी ॥ १ ॥
लाभाधिपो यदा लाभे तिष्ठेत् केन्द्रत्रिकोणयोः ।
बहुलाभं तदा कुर्यादुच्चे सूर्यांशगोऽपि वा ॥ २ ॥
लाभशेषे धनराशिस्थे धनेशे केन्द्रसंस्थिते ।
गुरुणा सहिते भावे गुरुलाभं विनिर्दिशेत् ॥ ३ ॥
लाभशेषे विक्रमे भावे शुभग्रहसमन्विते ।
षट्त्रिंशे वत्सरे प्राप्ते सहस्रद्वयनिष्कभाक् ॥ ४ ॥
केन्द्रत्रिकोणगते लाभनाथे शुभसमन्विते ।
चत्वारिंशे तु सम्प्राप्ते सहस्रार्धसुनिष्कभाक् ॥ ५ ॥
लाभस्थाने गुरुयुक्ते धने चन्द्रसमन्विते ।
भाग्यस्थानगते शुके षट्सहस्राधिपो भवेत् ॥ ६ ॥
लाभाच्च लाभगे जीवे बुधचन्द्रसमन्विते ।
धनधान्याधिपः श्रीमान्त्रत्नाद्याभरणैर्युतः ॥ ७ ॥
लाभशेषे लग्नभावस्थे लग्नेशे लाभसंयुक्ते ।
त्रयस्त्रिंशे तु सम्प्राप्ते सहस्रनिष्कभाग् भवेत् ॥ ८ ॥
धनेशे लाभराशिस्थे लाभशेषे धनराशिगे ।
विवाहात्परतश्चैव बहुभाग्यं समादिशेत् ॥ ९ ॥
भ्रातृपे लाभराशिस्थे लाभशेषे भ्रातृसंस्थिते ।
भ्रातृभावाद्भनप्राप्तिदिव्याभरणसंयुतः ॥ १० ॥
लाभशेषे नीचभेऽस्ते वा त्रिके पापसमन्विते ।
कृते भूरिप्रयत्नेऽपि नैव लाभः कदाचन ॥ ११ ॥

अथ व्ययभावफलाध्यायः ॥ २३ ॥

अथाह व्ययभावस्य कथयामि फलं द्विज ।
व्ययेषु शुभसंयुक्ते स्वभे स्वोच्चगतेऽपि वा ॥ १ ॥
व्यये च शुभसंयुक्ते शुभकार्ये व्ययस्तदा ।
चन्द्रो व्ययाधिपो धर्मलाभमन्त्रेषु संस्थितः ॥ २ ॥
स्वोच्चे स्वर्क्षे निजांशे वा लाभधर्मात्मजांशके ।
दिव्यागारादिपर्यंको दिव्यगन्धैकभोगवान् ॥ ३ ॥
परार्थ्यरमणो दिव्यवस्त्रमाल्यादिभूषणः ।
परार्थ्यवित्तसंयुतो विज्ञो दिनानि नयति प्रभुः ॥ ४ ॥
एवंस्वशत्रुनीचांशेऽष्टमांशे वाऽष्टमे रिपौ ।
संस्थितः कुरुते जातं कान्तासुखविवर्जितम् ॥ ५ ॥
व्ययाधिक्यपरिक्लान्तं दिव्यभोगनिराकृतम् ।
स हि केन्द्रत्रिकोणस्थः स्वस्त्रियाऽलंकृतः स्वयम् ॥ ६ ॥
यथा लग्नात् फलं चैतदात्मनः परिकीर्तितम् ।
एवं भ्रात्रादिभावेषु तत्तत्सर्वं विचारयेत् ॥ ७ ॥
दृश्यचक्रार्धगाः खेटाः प्रत्यक्षफलदायकाः ।
अदृश्यार्धगताः खेटाः परोक्षे फलदाः स्मृताः ॥ ८ ॥
व्ययस्थानगतोः राहुर्भौमाकिरविसंयुतः ।
तदीशेऽप्यर्कसंयुक्ते नरके पतनं भवेत् ॥ ९ ॥
व्ययस्थानगते सौम्ये तदीशे स्वोच्चराशिगे ।
शुभयुक्ते सुभैर्दृष्टे मोक्सः स्यान्नात्र संशयः ॥ १० ॥
व्ययेषु पापसंयुक्ते व्यये पापसमन्विते ।
पापग्रहेण संदृष्टे देशाद्देशान्तरं गतः ॥ ११ ॥
व्ययेषु शुभराशिस्थे व्ययर्क्षे शुभसंयुते ।
शुभग्रहेण संदृष्टे स्वदेशात् सञ्चरो भवेत् ॥ १२ ॥
व्यये मन्दादिसंयुक्ते भूमिजेन समन्विते ।
सु/भदृष्टेर्न सम्प्राप्तिः पापमूलाद्भ्रान्तनम् ॥ १३ ॥
लग्नेषु व्ययराशिस्थे व्ययेषु लग्नसंयुते ।
भृगुपुत्रेण संयुक्ते धर्ममूलाद्भ्रान्तव्ययः ॥ १४ ॥

अथ भावेशफलाध्यायः ॥ २४ ॥

लग्नेषु लग्नगे देहसुखभाग् भुजविक्रमी ।
मनस्वी चञ्चलश्चैव द्विभार्यो परगोऽपि व ॥ १ ॥
लग्नेषु धनगे बालो लाभवान् पण्डितः सुखी ।
सुशीलो धर्मविन्मानी बहुदारगुणैर्युतः ॥ २ ॥
लग्नेषु सहजे जातः सिंहतुल्यपराक्रमी ।
सर्वसम्पद्युतो मानी द्विभार्यो मतिमान् सुखी ॥ ३ ॥
लग्नेषु सुखगे बालः पितृमातृसुखान्वितः ।
बहुभ्रातृयुतः कामी गुणरूपसमन्वितः ॥ ४ ॥
लग्नेषु सुतगे जन्तोः सुतसौख्यं च मध्यमम् ।
प्रथमापत्यनाशः स्यान्मानी क्रोधी नृपप्रियः ॥ ५ ॥
लग्नेषु षष्ठगे जातो देहसौख्यविवर्जितः ।
पापाद्वये शत्रुतः पीडा सौम्यदृष्टिविवर्जिते ॥ ६ ॥

लग्नेषु सप्तमे पापे भार्या तस्य न जीवति ।
शुभेऽटनो दरिद्रो वा विरक्तो वा नृपोऽपि वा ॥ ७ ॥
लग्नेषुऽष्टमगे जातः सिद्धविद्याविशारदः ।
रोगी चौरा महाक्रोधी द्यूती च परदारगः ॥ ८ ॥
लग्नेषु भाग्यगे जातो भाग्यवाञ्छनवल्लभः ।
विष्णुभक्तः पटुर्वाग्मी दारपुत्रधनैर्युतः ॥ ९ ॥
लग्नेषु दशमे जातः पितृसौख्यसमन्वितः ।
नृपमान्यो जने ख्यातः स्वार्जितस्वो न संशयः ॥ १० ॥
लग्नेषु लाभगे जातः सदा लाभसमन्वितः ।
सुशीलः ख्यातकीर्तिश्च बहुदारगुणैर्युतः ॥ ११ ॥
लग्नेषु व्ययभावस्थे देहसौख्यविवर्जितः ।
व्यर्थव्ययी महाक्रोधी शुभदृग्योगवर्जिते ॥ १२ ॥
धनेषु लग्नगे जातः पुत्रवान् धनसंयुतः ।
कुटुम्बकण्टकः कामी निष्ठुरः परकार्यकृत् ॥ १३ ॥
धनेषु धनगे जातो धनवान् गर्वसंयुतः ।
द्विभार्यो बहुभार्यो वा सुतहीनः प्रजायते ॥ १४ ॥
धनेषु सहजे जातो विक्रमी मतिमान् गुणी ।
कामी लोभी शुभाद्वये च पापाद्वये देवनिन्दकः ॥ १५ ॥
धनेषु सुखभावस्थे सर्वसम्पत्समन्वितः ।
गुरुणा संयुते स्वोच्चे राजतुल्यो नरो भवेत् ॥ १६ ॥
धनेषु सुतभावस्थे जातो धनसमन्वितः ।
धनोपार्जनशीलाश्च जायन्ते तत्सुता अपि ॥ १७ ॥
धनेषु रिपुभावस्थे सशुभे शत्रुतो धनम् ।
सपापे शत्रुतो हानिर्जघावैकल्यवान् भवेत् ॥ १८ ॥
धनेषु सप्तमे जातः परदाररतो भिषेक् ।
पापेक्षितयुते तस्य भार्या च व्यभिचारिणी ॥ १९ ॥
धनेषुऽष्टमगे जातो भूरिभूमिधनैर्युतः ।
पत्नीसुखं भवेत् स्वल्पं ज्येष्ठभ्रातृसुखं न हि ॥ २० ॥
धनेषु धर्मभावस्थे धनवानुद्यमी पटुः ।
बाल्ये रोगी सुखी पश्चात् तीर्थधर्मव्रतादिकृत् ॥ २१ ॥
धनेषु कर्मगे जातः कामी मानी च पण्डितः ।
बहुदार्यधनैर्युक्तः किञ्च पुत्रसुखोज्ज्वितः ॥ २२ ॥
धनेषु लाभभावस्थे सर्वलाभसमन्वितः ।
सदोद्योगयुतो मानी कीर्तिमान् जायते नरः ॥ २३ ॥
धनेषु व्ययभावस्थे साहमी धनवर्जितः ।
परभाग्यरतस्तस्य ज्येष्ठापत्यसुखं न हि ॥ २४ ॥
लग्नगे सहजाधीशे स्वभुजार्जितवित्तवान् ।
सेवाज्ञः साहसी जातो विद्याहीनोऽपि बुद्धिमान् ॥ २५ ॥
द्वितीये सहजाधीशे स्थूलो विक्रमवर्जितः ।
स्वल्पारम्भी सुखी न स्यात् परस्त्रीधनकामुकः ॥ २६ ॥
सहजे सहजाधीशे सहोदरसुखान्वितः ।
धनपुत्रयुतो हृष्टो भुनक्ति सुखमद्भुतम् ॥ २७ ॥
सुखस्थे सहजाधीशे सुखी च धनसंयुतः ।

मतिमान् जायते बालो दुष्टभार्यापतिश्च सः ॥ २८ ॥
 सुतस्थे सहजाधीशे पुत्रवान् गुणसंयुतः ।
 भार्या तस्य भवेत् क्रूरा क्रूरग्रहयुतेक्षिते ॥ २९ ॥
 षष्ठभावे त्रीयेशे भ्रातृशत्रुर्महाधनी ।
 मातुलैश्च समं वैरं मातुलानीप्रियो नरः ॥ ३० ॥
 सप्तमे सहजाधीशे राजसेवापरो नरः ।
 बाल्ये दुःखी सुखी चान्ते जायते नाऽत्र संशयः ॥ ३१ ॥
 अष्टमे सहजाधीशे जातश्चैरो नरो भवेत् ।
 दासवृत्त्योपजीवी च राजद्वारे मृतिर्भवेत् ॥ ३२ ॥
 नवमे सहजाधीशे पितुः सुखविवर्जितः ।
 स्त्रीभिर्भाग्योदयस्तस्य पुत्रादिसुखसंयुतः ॥ ३३ ॥
 दशमे सहजाधीशे जातः सर्वसुखान्वितः ।
 स्वभुजार्जिवित्तश्च दुष्टस्त्रीभरणे रतः ॥ ३४ ॥
 लाभगे सहजाधीशे व्यापारे लाभवान् सदा ।
 विद्याहीनोऽपि मेधावी साहसी परसेवकः ॥ ३५ ॥
 व्ययस्थे सहजाधीशे कुतार्ये व्ययकृज्जनः ।
 पिता तस्य भवेत् क्रूरः स्त्रीभिर्भाग्योदयस्तथा ॥ ३६ ॥
 सुखेशे धनगे जातो विद्यागुणविभूषितः ।
 भूमीवाहनसंयुक्तो मातुः सुखसमन्वितः ॥ ३७ ॥
 सुखेशे धनगे जातो भोगी सर्वधनान्वितः ।
 कुटुम्बसहितो मानी साहसी कुहकान्वितः ॥ ३८ ॥
 सुखेशे सहजे जातो विक्रमी भृत्यसंयुतः ।
 उदारोऽरुग् गुणी दाता स्वभुजार्जितवित्तवान् ॥ ३९ ॥
 सुखेशे सुखभावस्थे मन्त्री सर्वधनान्वितः ।
 चतुरः शीलवान् मानी ज्ञानवान् स्त्रीप्रियः सुखी ॥ ४० ॥
 सुखेशे पुत्रभावस्थे सुखी सर्वजनप्रियः ।
 विष्णुभक्तो गुणी मानी स्वभुजार्जितवित्तवान् ॥ ४१ ॥
 सुखेशे रिपुभावस्थे मातुः सुखविवर्जितः ।
 क्रोधी चोरोऽभिचारी च स्वेच्छाचारश्च दुर्मनाः ॥ ४२ ॥
 सुखेशे सप्तमे जातो बहुविद्यासमन्वितः ।
 पित्रार्जितधनत्यागी सभायां मूकवद् भवेत् ॥ ४३ ॥
 सुखेशे रन्ध्रभावस्थे गृहादिसुखवर्जितः ।
 पित्रोः सुखं भवेदल्पं जातः क्लीबसमो भवेत् ॥ ४४ ॥
 सुखेशे भाग्यभावस्थे जातः सर्वजनप्रियः ।
 देवभक्तो गुणी मानी भवेत् सर्वसुखान्वितः ॥ ४५ ॥
 सुखेशे कर्मभावस्थे राजमान्यो नरो भवेत् ।
 रसायनी महादृष्टो सुखभोगी जितेन्द्रियः ॥ ४६ ॥
 सुखेशे लाभगे जातो गुप्तरोगभयान्वितः ।
 उदारी गुणवान् दाता परोपकरणे रतः ॥ ४७ ॥
 सुखेशे व्ययभावस्थे गृहादिसुखवर्जितः ।
 जातो दुर्व्यसनी मूढः सदाऽलस्यसमन्वितः ॥ ४८ ॥
 सुतेशे लग्नगे जातो विद्यान् पुत्रसुखान्वितः ।
 कदर्यो वक्रचित्तश्च परद्रव्यापहारकः ॥ ४९ ॥

सुतेशे धनगे जातो बहुपुत्रो धनान्वितः ।
 कुटुम्बपोषको मानी स्त्रीप्रियः सुयशा भुवि ॥ ५० ॥
 सुतेशे सहजे भावे जायते सोदरप्रियः ।
 पिशुनश्च कदर्यश्च स्वकार्यनिरतः सदा ॥ ५१ ॥
 सुतेशे सुखभावस्थे सुखी मातृसुखान्वितः ।
 लक्ष्मीयुक्तः सुबुद्धिश्च राज्ञोऽमात्योऽथवा गुरुः ॥ ५२ ॥
 सुतेशे सुतभावस्ते शुभादये पुत्रवान् नरः ।
 पापादयेऽपत्यहीनोऽसौ गुणवान् मित्रवत्सलः ॥ ५३ ॥
 सुतेशे रिपुभावस्थे पुत्रः शत्रुसमो भवेत् ।
 मृतापत्योऽथवा जातो दत्तक्रीतसुतोऽथवा ॥ ५४ ॥
 सुतेशे सप्तमे मानी सर्वधर्मसमन्वितः ।
 पुत्रादिसुखयुक्तश्च परोपकरणे रतः ॥ ५५ ॥
 सुतेशे रन्ध्रभावस्थे स्वल्पपुत्रसुखान्वितः ।
 कासश्चाससमायुक्तः क्रोधी च सुखवर्जितः ॥ ५६ ॥
 सुतेशे भाग्यगे पुत्रो भपो वा तत्समो भवेत् ।
 स्वयं वा ग्रन्थकर्ता च विख्यातः कुलदीपकः ॥ ५७ ॥
 सुतेशे राज्यभावस्थे राजयोगो हि जायते ।
 अनेकसुखभोगी च ख्यातकीर्तिर्नरो भवेत् ॥ ५८ ॥
 सुतेशे लाभगे जातो विद्यावान् जनवल्लभः ।
 ग्रन्थकर्ता महादक्षो बहुपुत्रधनान्वितः ॥ ५९ ॥
 सुतेशे व्ययभावस्थे जातः पुत्रसुखोज्जितः ।
 दत्तपुत्रयुतो वाऽसौ क्रीतपुत्रान्वितोऽथवा ॥ ६० ॥
 षष्ठेशे लग्नगे जातो रोगवान् कीर्तिसंयुतः ।
 आत्मशत्रुर्धनी मानी साहसी गुणवान् नरः ॥ ६१ ॥
 षष्ठेशे धनभावस्थे साहसी कुलविश्रुतः ।
 परदेशी सुखी वक्ता स्वकर्मनिरतः सदा ॥ ६२ ॥
 षष्ठेशे सहजः जातः क्रोधी विक्रमवर्जितः ।
 भ्राता शत्रुसमस्तस्य भृत्यश्चोत्तरदायकः ॥ ६३ ॥
 षष्ठेशे सुखभावस्थे मातुः सुखविवर्जितः ।
 मनस्वी पिशुना द्वेषी चलचित्तोऽतिवित्तवान् ॥ ६४ ॥
 षष्ठेशे सुतगो यस्य चलं तस्य धनादिकम् ।
 शत्रुता पुत्रमित्रैश्च सुखी स्वार्थी दयान्वितः ॥ ६५ ॥
 षष्ठेशे रिपुभावस्थे वैरं स्वज्ञातिमण्डलात् ।
 अन्यैः सह भवेन् मैत्री सुखं मध्यं धनादिजम् ॥ ६६ ॥
 षष्ठेशे दारभावस्थे जातो दारसुखोज्जितः ।
 कीर्तिमान् गुणवान् मानी साहसी धनसंयुतः ॥ ६७ ॥
 षष्ठेशेऽष्टमगे जातो रोगी शत्रुर्मनीषिणाम् ।
 परद्रव्याभिलाषी च परदाररतोऽशुचिः ॥ ६८ ॥
 षष्ठेशे भाग्यगे जातः काष्ठपाषाणविक्रयी ।
 व्यवहारे क्वचिद्धानिः क्वचिद्बुद्धिश्च जायते ॥ ६९ ॥
 षष्ठेशे दशमे भावे मानवः कुलविश्रुतः ।
 अभक्तश्च पितुर्वक्ता विदेशे च सुखी भवेत् ॥ ७० ॥
 षष्ठेशे लाभगे जातः शत्रुतो धनमाप्नुयात् ।

गुणवान् साहसी मानी किन्तु पुत्रसुखोज्ज्वितः ॥ ७१ ॥
 षष्ठेशे व्ययभावस्थे व्यसने व्ययकृत् सदा ।
 विद्वद्द्वेषी भवेज्जातो जीवहिंसासु तत्परः ॥ ७२ ॥
 दारेशे लग्नगे जातः परदारेषु लम्पटः ।
 दुष्टो विचक्षणोऽधीरो जनो वातरुजान्वितः ॥ ७३ ॥
 दारेशे धनगे जातो बहुस्त्रीभिः समन्वितः ।
 दारयोगाद्दनापतिश्च दीर्घसूत्री च मानवः ॥ ७४ ॥
 दारेशे सहजे जातो मृतापत्यो हि मानवः ।
 कदाचिज्जायते पुत्री यत्नात् पुत्रोऽपि जीवति ॥ ७५ ॥
 दारेशे सुखभावस्थे जाया नास्य वशे सदा ।
 स्वयं सत्यप्रियो धीमान् धर्मात्मा दन्तरोगयुक् ॥ ७६ ॥
 दारेशे पञ्चमे जातो मानि सर्वगुणान्वितः ।
 सर्वदा हर्षयुक्तश्च तथा सर्वधनाधिपः ॥ ७७ ॥
 दारेशे रिपुभावस्थे भार्या तस्य रुजान्विता ।
 स्त्रिया सहाऽथ वा वैरं स्वयं क्रोधी सुखोज्ज्वितः ॥ ७८ ॥
 दारेशे सप्तमे भावे जातो दारसुखान्वितः ।
 धीरो विचक्षणो धीमान् केवलं वातरोगवान् ॥ ७९ ॥
 दारेशे मृत्युभावस्थे जातो दारसुखोज्ज्वितः ।
 भार्याऽपि रोगयुक्ताऽस्य दुःशीलाऽपि न चानुगा ॥ ८० ॥
 दारेशे धर्मभावस्थे नानास्त्रीभिः समागमः ।
 जायाहृतमना जातो बह्वारम्भकरो नरः ॥ ८१ ॥
 दारेशे कर्मभावस्थे नास्य जाया वशानुगा ।
 स्वयं धर्मरतो जातो धनपुत्रादिसंयुतः ॥ ८२ ॥
 दारेशे लाभभावस्थे दारैरर्थसमागमः ।
 पुत्रादिसुखमल्पं च जनः कन्यप्रजो भवेत् ॥ ८३ ॥
 दारेशे व्ययगे जातो दरिद्रः कृपणोऽपि वा ।
 भार्याऽपि व्ययशीलाऽस्य वस्त्राजीवी नरो भवेत् ॥ ८४ ॥
 अष्टमेशे तनौ जातस्तनुसौख्यविवर्जितः ।
 देवानां ब्राह्मणानां च निन्दको व्रणसंयुतः ॥ ८५ ॥
 अष्टमेशे धने बाहुबलहीनः प्रजायते ।
 धनं तस्य भवेत् स्वल्पं नष्ट वित्तं न लभ्यते ॥ ८६ ॥
 रन्ध्रेशे सहजे भावे भ्रातृसौख्यं न जायते ।
 सालस्यो भृत्यहीनश्च जायते बलवर्जितः ॥ ८७ ॥
 रन्ध्रेशे सुखभावस्थे मातृहीनो भवेच्छिशुः ।
 गृहभूमिसुखैर्हीनो मित्रद्रोही न संशयः ॥ ८८ ॥
 रन्ध्रेशे सुतभावस्थे जडबुद्धिः प्रजायते ।
 स्वल्पप्रज्ञो भवेज्जतो दीर्घायुश्च धनान्वितः ॥ ८९ ॥
 रन्ध्रेशे रिपुभावस्थे शत्रुजेता भवेज्जनः ।
 रोगयुक्तशरीरश्च बाल्ये सर्पजलाद् भयम् ॥ ९० ॥
 रन्ध्रेशे दारभावस्थे तस्य भार्याद्वयं भवेत् ।
 व्यापारे च भवेद्दहानिस्तस्मिन् पापयुते ध्रुवम् ॥ ९१ ॥
 रन्ध्रेशे मृत्युभावस्थे जाता दीर्घायुषा युतः ।
 निर्बले मध्यमायुः स्याच्चौरो निन्द्योऽन्यनिन्दकः ॥ ९२ ॥

अष्टमेशे तपःस्थाने धर्मद्रोही च नास्तिकः ।
 दुष्टभार्यापतिश्चैव परद्रव्यापहारकः ॥ ९३ ॥
 रन्ध्रेशे कर्मभावस्थे पितृसौख्यविवर्जितः ।
 पिशुनः कर्महीनश्च यदि नैव शुभेक्षिते ॥ ९४ ॥
 रन्ध्रेशे लाभभावस्थे सपापे धनवर्जितः ।
 बाल्ये दुःखी सुखी पश्चात् दीर्घायुश्च शुभान्विते ॥ ९५ ॥
 रन्ध्रेशे व्ययभावस्थे कुकार्ये व्ययकृत् सदा ।
 अल्पायुश्च भवेज्जातः सपापे च विशेषतः ॥ ९६ ॥
 भाग्येशे लग्नगे जातो भाग्यवान् भूपवन्दितः ।
 सुशीलश्च सुरूपश्च विद्यावान् जनपूजितः ॥ ९७ ॥
 भाग्येशे धनभावस्थे पण्डितो जनवल्लभः ।
 जायते धनवान् कामी स्त्रीपुत्रादिसुखान्वितः ॥ ९८ ॥
 भाग्येशे भ्रातृभावस्थे जातो भ्रातृसुखान्वितः ।
 धनवान् गुणवाञ्छापि रूपशीलसमन्वितः ॥ ९९ ॥
 भाग्येशे तुर्यभावस्थे गृहयानसुखान्वितः ।
 सर्वसम्पत्तियुक्तश्च मातृभक्तो भवेन्नरः ॥ १०० ॥
 भाग्येशे सुतभावस्थे सुतभाग्यसमन्वितः ।
 गुरुभक्तिरतो धीरो धर्मात्मा पण्डितो नरः ॥ १०१ ॥
 भाग्येशे रिपुभावस्थे स्वल्पभाग्यो भवेन्नरः ।
 मातुलादिसुखैर्हीनः शत्रुभिः पीडितः सदा ॥ १०२ ॥
 भाग्येशे दारभावस्थे दारयोगात् सुखोदयः ।
 गुणवान् कीर्तिमाञ्छापि जायते द्विजसत्तमः ॥ १०३ ॥
 भाग्येशे मृत्युभावस्थे भाग्यहीनो नरो भवेत् ।
 ज्येष्ठभ्रातृसुखं नैव तस्य जातस्य जायते ॥ १०४ ॥
 भाग्येशे भाग्यभावस्थे बहुभाग्यसमन्वितः ।
 गुणसौन्दर्यसम्पन्नो सहजेभ्यः सुखं बहु ॥ १०५ ॥
 भाग्येशे कर्मभावस्थे जातो राजाऽथ तत्समः ।
 मन्त्री सेनापतिर्वाऽपि गुणवान् जनपूजितः ॥ १०६ ॥
 भाग्येशे लाभभावस्थे धनलाभो दिने दिने ।
 भक्तो गुरुजनानां च गुणवान् पुण्यवानपि ॥ १०७ ॥
 भाग्येशे व्ययभावस्थो भाग्यहानिकरो नृणाम् ।
 शुभकार्ये व्ययो नित्यं निर्धनोऽतिथिसङ्गमात् ॥ १०८ ॥
 कर्मेशे लग्नगे जातो विद्वान् ख्यातो धनी कवीः ।
 बाल्ये रोगी सुखी पश्चाद् धनवृद्धिदिने दिने ॥ १०९ ॥
 राज्येशे धनभावस्थे धनवान् गुणसंयुतः ।
 राजमान्यो वदान्यश्च पित्रादिसुखसंयुतः ॥ ११० ॥
 कर्मेशे सहजे जातो भ्रातृभृत्यसुखान्वितः ।
 विक्रमी गुणसम्पन्नः वाग्मी सत्यरतो नरः ॥ १११ ॥
 कर्मेशे सुखभावस्थे सुखी मातृहिते रतः ।
 यानभूमिगृहाधीशो गुणवान् धनवानपि ॥ ११२ ॥
 कर्मेशे सुतभावस्थे सर्वविद्यासमन्वितः ।
 सर्वदा हर्षसंयुक्तो धनवान् पुत्रवानपि ॥ ११३ ॥
 कर्मेशे रिपुभावस्थे पितृसौख्यविवर्जितः ।

चतुरोऽपि धनैर्हीनः शत्रुभिः परिपीडितः ॥ ११४ ॥
 राज्येशे दारभावस्थे जातो दारसुखान्वितः ।
 मनस्वी गुणवान् वाग्मी सत्यधर्मरतः सदा ॥ ११५ ॥
 कर्मेशे रन्ध्रभावस्थे कर्महीनो भवेन्नरः ।
 दीर्घायुरप्यसौ जातः परनिन्दापरायणः ॥ ११६ ॥
 राज्येशे भाग्यभे जातो राजा राजकुलोद्भवः ।
 तत्समोऽन्यकुलोत्पन्नो धनपुत्रादिसंयुतः ॥ ११७ ॥
 कर्मेशे राज्यभावस्थे सर्वकर्मपटुः सुखी ।
 विक्रमी सत्यवक्ता च गुरुभक्तिरतो नरः ॥ ११८ ॥
 राज्येशे लाभभावस्थे जातो धनसुतान्वितः ।
 हर्षवान् गुणवाञ्छापि सत्यवक्ता सदा सुखी ॥ ११९ ॥
 राज्येशे व्ययभावस्थे तस्य राजगृहे व्ययः ।
 शत्रुतोऽपि भयं नित्यं चतुरश्चापि चिन्तितः ॥ १२० ॥
 लाभेशे लग्नगे जातः सात्त्विको धनवान् सुखी ।
 समदृष्टिः कविर्वाग्मी सदा लाभसमन्वितः ॥ १२१ ॥
 लाभेशे धनभावस्थे जातः सर्वधनान्वितः ।
 सर्वसिद्धियुतो दाता धार्मिकश्च सुखी सदा ॥ १२२ ॥
 लाभेशे सहजे जातः कुशलः सर्वकर्मसु ।
 धनी भ्रातृसुखोपेतः शूलरोगभयं क्वचित् ॥ १२३ ॥
 लाभेशे सुखभावस्थे लाभो मातृकुलाद् भवेत् ।
 तीर्थयात्राकरो जातो गृहभूमिसुखान्वितः ॥ १२४ ॥
 लाभेशे सुतभावस्थे भवन्ति सुखिनः सुताः ।
 विद्यवन्तोऽपि सच्छीलाः स्वयं धर्मरतः सुखी ॥ १२५ ॥
 लाभेशे रोगभावस्थे जातो रोगसमन्वितः ।
 क्रूरबुद्धिः प्रवासी च शत्रुभिः परिपीडितः ॥ १२६ ॥
 लाभेशे दारभावस्थे लाभो दारकुलात् सदा ।
 उदारश्च गुणी कामी जनो भार्यावशानुगः ॥ १२७ ॥
 लाभेशे रन्ध्रभावस्थे हानिः कार्येषु जायते ।
 तस्यायुश्च भवेद्दीर्घं प्रथमं मरणं स्त्रियः ॥ १२८ ॥
 लभेशे भाग्यभावस्थे भाग्यवान् जायते नरः ।
 चतुरः सत्यवादी च राजपुज्यो धनाधिपः ॥ १२९ ॥
 लाभेशे कर्मभावस्थे भूपवन्द्यो गुणान्वितः ।
 निजधर्मरतो धीमान् सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ १३० ॥
 लाभेशे लाभभावस्थे लाभः सर्वेषु कर्मसु ।
 पण्डित्यं च सुखं तस्य वर्द्धते च दिने दिने ॥ १३१ ॥
 लाभेशे व्ययभावस्थे सत्कार्येषु व्ययः सदा ।
 कामुको बहुपत्नीको म्लेच्छसंसर्गकारकः ॥ १३२ ॥
 व्ययेशे लग्नगे जातो व्ययशीलो जतो भवेत् ।
 दुर्बलः कफरोगी च धनविद्याविवर्जितः ॥ १३३ ॥
 व्ययेशे धनभावस्थे शुभकार्ये व्ययः सदा ।
 धार्मिकः प्रियवादी च गुणसौख्यसमन्वितः ॥ १३४ ॥
 व्ययेशे सहजे जातो भ्रातृसौख्यविवर्जितः ।
 भवेदन्यजनद्वेषी स्वशरीरस्य पोषकः ॥ १३५ ॥

व्ययेशे सुखभावस्थे मातुः सुखविवर्जितः ।
 भूमियानगृहादीनां हानिस्तस्य दिनेदिने ॥ १३६ ॥
 व्ययेशे सुतभावस्थे सुतविद्याविवर्जितः ।
 पुत्रार्थे च व्ययस्तस्य तीर्थाटनपरो नरः ॥ १३७ ॥
 व्ययेशे रिपुभावस्थे जातः स्वजनवैरकृत् ।
 क्रोधी पापी च दुःखी च परजायारतो नरः ॥ १३८ ॥
 व्ययेशे दारभावस्थे व्ययो दारकृतः सदा ।
 तस्य भार्यासुखं नैव बलविद्याविवर्जितः ॥ १३९ ॥
 व्ययेशे मृत्युभावस्थे जातो लाभान्वितः सदा ।
 प्रियवाङ् मध्यमायुश्च सम्पूर्णगुणसंयुतः ॥ १४० ॥
 व्ययेशे भाग्यभावस्थे गुरुद्वेषी भवेन्नरः ।
 मित्रैरपि भवैद्वैरं स्वार्थसाधनतत्परः ॥ १४१ ॥
 व्ययेशे राज्यभावस्थे व्ययो राजकुलाद्भवेत् ।
 पितृतोऽपि सुखं तस्य स्वल्पमेव हि जायते ॥ १४२ ॥
 व्ययेशे लाभभावस्थे लाभे हानिः प्रजायते ।
 परेण रक्षितं द्रव्यं कदाचित् लभते नरः ॥ १४३ ॥
 व्ययेशे व्ययभावस्थे व्ययाधिक्यं हि जायते ।
 न शरीरसुखं तस्य क्रोधी द्वेषपरो नृणाम् ॥ १४४ ॥
 इति ते कथितं विप्र भावेशानां च यत् फलम् ।
 बलाबलविवेकेन सर्वेषां तत्समादिशेत् ॥ १४५ ॥
 द्विराशीशस्य खेटस्य विदित्वोभयथा फलम् ।
 विरोधे तुल्यफलयोर्द्वयोर्नाशः प्रजायते ॥ १४६ ॥
 विभिन्नयोस्तु फलयोर्द्वयोः प्राप्तिर्भवेद्भ्रुवम् ।
 ग्रहे पूर्णबले पुर्णमर्धमर्धबले फलम् ॥ १४७ ॥
 पादं हीनबले खेटे ज्ञेयमित्यं बुधैरिति ।
 उक्तं भावस्थितानां ते भावेशानां पलं मया ॥ १४८ ॥

अथाऽप्रकाशग्रहफलाध्यायः ॥ २५ ॥

रव्यादिसप्तखेटानां प्रोक्तं भावफलं मया ।
 अप्रकाशग्रहाणां च फलानि कथयाम्यहम् ॥ १ ॥
 शूरो विमलनेत्रांशः सुस्तब्धो निर्घृणः खलः ।
 मूर्तिस्थे धूमसंज्ञे च गाढरोषो नरः सदा ॥ २ ॥
 रोगी धनी तु हीनाङ्गो राज्यापहृतमानसः ।
 धूमे द्वितीये संप्राप्ते मन्दप्रज्ञो नपुंसकः ॥ ३ ॥
 मतिमान् शौर्यसम्पन्न इष्टचितः प्रियंवदः ।
 धूमे सहजभावस्थे जनाढ्यो धनवान् भवेत् ॥ ४ ॥
 कलत्राङ्गपरित्यक्तो नित्यं मनसि दुःखितः ।
 धूमे चतुर्थे सम्प्राप्ते सर्वशास्त्रार्थचिन्तकः ॥ ५ ॥
 स्वल्पापत्यो धनैर्हीनो धूमे पञ्चमसंस्थिते ।
 गुरुत सर्वभक्षं च सुहृन्मन्त्रविवर्जितः ॥ ६ ॥
 बलवाञ्छत्रुवधको धूमे च रिपुभावगे ।
 बहुतेजोयुतः ख्यातः सदा रोगविवर्जितः ॥ ७ ॥

निर्धनः सततं कामी परदारेषु कोविदः ।
धूमे सप्तमगे जातो निस्तेजाः सर्वदा भवेत् ॥ ८ ॥
विक्रमेण परित्यक्तः सोत्साहो सत्यसङ्गरः ।
अप्रियो निष्ठुरः स्वार्थी धूमे मृत्युगते सति ॥ ९ ॥
सुतसौभाग्यसम्पन्नो धनी मानी दयान्वितः ।
धर्मस्थाने स्थिते धूमे धर्मवान् बन्धुवत्सलः ॥ १० ॥
सुतसौभाग्यसंयुक्तः सन्तोषी मतिमान् सुखी ।
कर्मस्थे मानवो नित्यं धूमे सत्यपदस्थितः ॥ ११ ॥
धनधान्यहिरण्याढ्यो रूपवांश्च कलान्वितः ।
धूमे लाभगते चैव विनीतो गीतकोविदः ॥ १२ ॥
पतितः पापकर्मा च धूमे द्वादशसङ्गते ।
परदारेषु संसक्तो व्यसनी निर्घृणः शठः ॥ १३ ॥
लग्ने पाते च सम्प्राप्ते जातको दुःखीपीडितः ।
क्रूरो घातकरो मूर्खो द्वेषी बन्धुजनस्य च ॥ १४ ॥
जिह्वोऽतिपित्तवान् भोगी धनस्थे पातसंज्ञके ।
निर्घृणश्चाऽकृतज्ञश्च दुष्टात्मा पापकृत्तथा ॥ १५ ॥
स्थिरप्रज्ञो रणी दाता धनाढ्यो राजवल्लभः ।
सम्प्राप्ते सहजे पाते सेनाधीशो भवेन्नरः ॥ १६ ॥
बन्धव्याधिसमायुक्तः सुतसौभाग्यवर्जितः ।
चतुर्थगो यदा पातस्तदा स्यान्मनुजश्च सः ॥ १७ ॥
दरिद्रो रूपसंयुक्तः पाते पञ्चमगे सति ।
कफपित्तानिलैर्युक्तो निष्ठुरो निरपत्रपः ॥ १८ ॥
शत्रुहन्ता सुपुष्टश्च सर्वास्त्राणां च चालकः ।
कलासु निपुणः शान्तः पाते शत्रुगते सति ॥ १९ ॥
धनदारसुतैस्त्यक्तः स्त्रीजितो दुःखसंयुतः ।
पाते कलत्रगे कामी निर्लज्जः परसौहृदः ॥ २० ॥
विकलाक्षो विरूपश्च दुर्भगो द्विजनिन्दकः ।
मृत्युस्थाने स्थिते पाते रक्तपीडापरिप्लुतः ॥ २१ ॥
बहुव्यापारको नित्यं बहुमित्रो बहुश्रुतः ।
धर्मभे पातखेटे च स्त्रीप्रियश्च प्रियंवदः ॥ २२ ॥
सश्रीको धर्मकृद्छान्तो धर्मकार्येषु कोविदः ।
कर्मस्थे पातसंज्ञे हि महाप्राज्ञो विचक्षणः ॥ २३ ॥
प्रभूतधनवान् मानी सत्यवादी दृढव्रतः ।
अश्वद्व्यो गीतसंसक्तः पाते लाभगते सति ॥ २४ ॥
कोपी च बहुकर्माढ्यो व्यंगो धर्मस्य दूषकः ।
व्ययस्थाने गते पाते विद्वेषी निजबन्धुषु ॥ २५ ॥
विद्वान् सत्यरतः शान्तो धनवान् पुत्रवाञ्छुचिः ।
परिधौ तनुगे दाता जायते गुरुवत्सलः ॥ २६ ॥
ईश्वरो रूपवान् भोगी सुखी धर्मपरायणः ।
धनस्थे परिधौ जातः प्रभुर्भवति मानवः ॥ २७ ॥
स्त्रीवल्लभः सुरूपांगो देवस्वजनसंगतः ।
तृतीये परिधौ भृत्यो गुरुभक्तिसमन्वितः ॥ २८ ॥
परिधौ सुखभावस्थे विस्मितं त्वरिमंगलम् ।

अक्रूरं त्वथ सम्पूर्णं कुरुते गीतकोविदम् ॥ २९ ॥
लक्ष्मीवान् शीलवान् कान्तः प्रियवान् धर्मवत्सलः ।
पञ्चमे परिधौ जातः स्त्रीणां भवति वल्लभः ॥ ३० ॥
व्यक्तोऽर्थपुत्रवान् भोगी सर्वसत्त्वहिते रतः ।
परिधौ रिपुभावस्थे शत्रुहा जायते नरः ॥ ३१ ॥
स्वल्पापत्यः सुखैर्हीनो मन्दप्रज्ञः सुनिष्ठुरः ।
परिधौ दूनभावस्थे स्त्रीणां व्याधिश्च जायते ॥ ३२ ॥
अध्यात्मचिन्तकः शान्तो दृढकायो दृढव्रतः ।
धर्मवांश्च ससत्त्वश्च परिधौ रन्ध्रसस्थिते ॥ ३३ ॥
पुत्रान्वितः सुखी कान्तो धनाढ्यो लौल्यवर्जितः ।
परिधौ धर्मगे मानी स्वल्पसन्तुष्टमानसः ॥ ३४ ॥
कलाभिज्ञस्तथा भोगी दृढकायो ह्यमत्सरः ।
परिधौ दशमे प्राप्ते सर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ ३५ ॥
स्त्रीभोगी गुणवांश्चैव मतिमान् स्वजनप्रियः ।
लाभगे परिधौ जातो मन्दाग्निरूपपद्यते ॥ ३६ ॥
व्ययस्ते परिधौ जातो व्ययकृत् मानवः सदा ।
दुःखभाग् दुष्टबुद्धिश्च गुरुनिन्दापरायणः ॥ ३७ ॥
धनधान्यहिरण्याढ्यः कृतज्ञः सम्मतः सताम् ।
सर्वदोषपरित्यक्तश्चापे तनुगते नरः ॥ ३८ ॥
प्रियंवदः प्रगल्भाढ्यो विनीतो विद्ययाऽन्वितः ।
धनस्थे चापखेटे च रूपवान् धर्मतत्परः ॥ ३९ ॥
कृपणोऽतिकलाभिज्ञश्चौर्यकर्मरतः सदा ।
सहजे धनुषि प्राप्ते हीनाङ्गो गतसौहृदः ॥ ४० ॥
सुखी गोधनधान्याद्यै राजसन्मानपूजितः ।
कामुके सुखसंस्थे तु नीरोगो तनु जायते ॥ ४१ ॥
रुचिमान् दीर्घदर्शो च देवभक्तः प्रियंवदः ।
चापे पञ्चमगे जातो विवृद्धः सर्वकर्मसु ॥ ४२ ॥
शत्रुहन्ताऽतिधर्तश्च सुखी प्रीतिरुचिः शुचिः ।
षष्ठस्थानगते चापे सर्वकर्मसमृद्धिभाक् ॥ ४३ ॥
ईश्वरो गुणसम्पूर्णः शास्त्रविद्वार्थिकः प्रियः ।
चापे सप्तमभावस्थे भवतीति न संशयः ॥ ४४ ॥
परकर्मरतः क्रूरः परदारपरायणः ।
अष्टमस्थानगते चापे जायते विकलांगकः ॥ ४५ ॥
तपस्वी व्रतचर्यासु निरतो विद्ययाऽधिकः ।
धर्मस्थे जायते चापे मानवो लोकविश्रुतः ॥ ४६ ॥
बहुपुत्रधनैश्वर्यो गोमहिष्यादिमान् भवेत् ।
कर्मभे चापसंयुक्ते जायते लोकविश्रुतः ॥ ४७ ॥
लाभगे चपखेटे च लाभयुक्तो भवेन्नरः ।
निरोगो दृढकोपाग्निमन्त्रस्त्रीपरमास्त्रवित् ॥ ४८ ॥
खलोऽतिमानी दुर्बुद्धिर्निर्लज्जो व्ययसस्थिते ।
चापे परस्त्रीसंयुक्तो जायते निर्धनः सदा ॥ ४९ ॥
कुशलः सर्वविद्यासु सुखी वाङ्निपुनः प्रियः ।
तनौ शिखिनि सञ्जातः सर्वकामान्वितो भवेत् ॥ ५० ॥

वक्ता प्रियंवदः कान्तो धनस्थानगते ध्वजे ।
 काव्यकृत् पण्डितो मानी विनीतो वाहनान्वितः ॥ ५१ ॥
 कदर्यः क्रूरकर्ता च कृशाङ्गो धनवर्जितः ।
 सहजस्थे तु शिखिनि तीव्ररोगी प्रजायते ॥ ५२ ॥
 रूपवान् गुणसम्पन्नः सात्त्विकोऽपि स्रुतिप्रियः ।
 सुखसंस्थे तु शिखिनि सदा भवति सौख्यभाक् ॥ ५३ ॥
 सुखी भोगी कलाविच्च पञ्चमस्थानगे ध्वजे ।
 युक्तिज्ञो मतिमान् वाग्मी गुरुभक्तिसमन्वितः ॥ ५४ ॥
 मातृपक्षक्षयकरः शत्रुहा बहुवान्धवः ।
 रिपुस्थाने ध्वजे प्राप्ते शूरः कान्तो विचक्षणः ॥ ५५ ॥
 द्यूतक्रीडाश्वभिरतः कामी भोगसमन्वितः ।
 ध्वजे तु सप्तमस्थागे वेश्यासु कृतसौहृदः ॥ ५६ ॥
 नीचकर्मरतः पापो निर्लज्जो निन्दकः सदा ।
 मृत्युस्थाने ध्वजे प्राप्ते गतस्त्रयपरपक्षकः ॥ ५७ ॥
 लिङ्गधारी प्रसन्नात्मा सर्वभूतहिते रतः ।
 धर्मभे शिखिनि प्राप्ते धर्मकार्येषु कोविदः ॥ ५८ ॥
 सुखसौभाग्यसम्पन्नः कामिनीनां च वल्लभः ।
 दाता द्विजैः समायुक्तः कर्मस्थे शिखिनि द्विज ॥ ५९ ॥
 नित्यलाभः सुधर्मी च लाभे शिखिनि पूजितः ।
 धनाढ्यः सुभगः शूरः सुयज्ञश्चाति कोविदः ॥ ६० ॥
 पापकर्मरतः शूरः श्रद्धाहीनोऽघृणो नरः ।
 परदाररतो रौद्रः शिखिनि व्ययगे सति ॥ ६१ ॥
 रोगार्तः सततं कामी पापात्माधिगतः शटः ।
 तनुस्थे गुलिके जातः खलभावोऽतिदुःखितः ॥ ६२ ॥
 विकृतो दुःखितः क्षुद्रो व्यसनी च गतत्रपः ।
 धनस्थे गुलिके जातो निःस्वो भवति मानवः ॥ ६३ ॥
 चार्वङ्गो ग्रामपः पुण्यसंयुक्तः सज्जनप्रियः ।
 सहजे गुलिके जातो मानवो राजपूजितः ॥ ६४ ॥
 रोगी सुखपरित्यक्तः सदा भवति पापकृत् ।
 गुलिके सुखभावस्थे वातपित्ताधिको भवेत् ॥ ६५ ॥
 विस्तृतिर्विधनोऽल्पायुर्द्वेषी क्षुद्रो नपुंसकः ।
 गुलिके सुतभावस्थे स्त्रीजितो नास्तिको भवेत् ॥ ६६ ॥
 वीतशत्रुः सुपुष्टाङ्गो रिपुस्थाने यमात्मजे ।
 सुदीप्तः सम्मतः स्त्रीणां सोत्साहः सुदृढो हितः ॥ ६७ ॥
 स्त्रीजितः पापकृज्जारः कृशाङ्गो गतसौहृदः ।
 जीवितः स्त्रीधनेनैव गुलिके सप्तमस्थिते ॥ ६८ ॥
 क्षुधालुर्दुःखित क्रूरस्तीक्ष्णरोषोऽतिनिर्घृणः ।
 रन्ध्रगे गुलिके निःस्वो जायते गुणवर्जितः ॥ ६९ ॥
 बहुक्लेशः कृशतनुर्दुष्टकर्मातिनिर्घृणः ।
 गुलिके धर्मगे मन्दः पिशुनो बहिराकृतिः ॥ ७० ॥
 पुत्रान्वितः सुखी भोक्ता देवाग्न्यर्चनवत्सलः ।
 दशमे गुलिके जातो योगधर्माश्रितः सुखी ॥ ७१ ॥
 सुस्त्रीभोगी प्रजाध्यक्षो बन्धूनां च हिते रतः ।

लाभस्थे गुलिके जातो नीचाङ्ग सार्वभौमकः ॥ ७२ ॥
 नीचकर्माश्रितः पापो हीनाङ्गो दुर्भगोऽलसः ।
 व्ययगे गुलिके जातो नीचेषु कुरुते रतिम् ॥ ७३ ॥
 लग्ने प्राणपदे क्षणो रोगि भवति मानवः ।
 मूकोन्मत्तो जडाङ्गस्तु हीनाङ्गो दुःखित कृशः ॥ ७४ ॥
 बहुधान्यो बहुधनो बहुभृत्यो बहुप्रजः ।
 धनस्थानस्थिते प्राणे सुभगो जयते नरः ॥ ७५ ॥
 हिंस्रो गर्वसमायुक्तो निष्ठुरोऽतिमलिम्लुचः ।
 तृतीयगे प्राणपदे गुरुभक्तिविवर्जितः ॥ ७६ ॥
 सुखस्थे तु सुखी कान्तः सुहृद्रमासु वल्लभः ।
 गुरौ परायणः शीतः प्राणे वै सत्यतत्परः ॥ ७७ ॥
 सुखिभाक् सुक्रियोपेतस्त्वपचारदयान्वितः ।
 पञ्चमस्थे प्राणपदे सर्वकामसमन्वितः ॥ ७८ ॥
 बन्धुशत्रुवशस्तीक्ष्णो मन्दाग्निनिर्दयः खलः ।
 षष्ठे प्राणपदे रोगी वित्तपोऽल्पायुरेव च ॥ ७९ ॥
 ईर्ष्यालु सततं कामी तीव्ररौद्रवपुर्नरः ।
 सप्तमस्थे प्राणपदे दुराराध्यः कुबुद्धिमान् ॥ ८० ॥
 रोगसन्तापिताङ्गश्च प्राणपदेऽष्टमे सति ।
 पीडितः पार्थिवैर्दुःखैर्मृत्युबन्धुसुतोद्भवैः ॥ ८१ ॥
 पुत्रवान् धनसम्पन्नः सुभगः प्रियदर्शनः ।
 प्राणे धर्मस्थिते भृत्यः सदाऽदुष्टो विचक्षणः ॥ ८२ ॥
 वीर्यवान् मतिमान् दक्षो नृपकार्येषु कोविदः ।
 दशमे वै प्राणपदे देवार्चनपरायणः ॥ ८३ ॥
 विख्यातो गुणवान् प्राज्ञो भोगीध नसमन्वितः ।
 लाभस्थानस्थिते प्राणे गौराङ्गो मातृवत्सलः ॥ ८४ ॥
 क्षुद्रो दुष्टस्तु हीनाङ्गो विद्वेशी द्विजबन्धुषु ।
 व्यये प्राणे नेत्ररोगी काणो वा जायते नरः ॥ ८५ ॥
 इत्यप्रकाशखेटानां फलान्युक्तानि भूसुर ।
 तथा यानि प्रकाशानां सूर्यादीनां खचारिणाम् ॥ ८६ ॥
 तानि स्थितिवशात्तेषां स्फुटदृष्टिवशात् तथा ।
 बलाऽवलविवेकेन वक्तव्यानि शरीरिणाम् ॥ ८७ ॥

अथे ग्रहस्फुटदृष्टिकथनाध्ययाः ॥ २६ ॥

भगवान् कतिधा दृष्टिर्बलं कतिविधं तथा ।
 इति मे संशयो जातस्तं भवान् छेत्तुमर्हति ॥ १ ॥
 एका राशिवशाद् दृष्टिः पूर्वमुक्ता च या द्विज ।
 अन्या खेटस्वभावोत्था स्फुटा तां कथयाम्यहम् ॥ २ ॥
 त्रिदशे च त्रिकोणे च चतुरस्रे च सप्तमे ।
 पादवृद्धया प्रपश्यन्ति प्रयच्छन्ति फलं तथा ॥ ३ ॥
 पूर्णं च सप्तमं सर्वे शानिजीवकुजाः पुनः ।
 विशेषतश्च त्रिदशत्रिकोणचतुरष्टमान् ॥ ४ ॥
 इति सामान्यतः पूर्वैराचार्यैः प्रतिपादिता ।

स्फुटान्तरवशाद्या च दृष्टिः साऽतिस्फुटा यथा ॥ ५ ॥
 दृश्याद् विशोध्य द्रष्टारं षड्राशिभ्योऽधिकान्तरम् ।
 दिग्भ्यः संशोध्य तद्भागा द्विभक्ता दृक् स्फुटा भवेत् ॥ ६ ॥
 पञ्चाधिके विना राशिं भागाद्विघ्नाश्च दृक् स्फुटा ।
 वेदाधिके त्यजेद् भूताद् भागा दृष्टिः त्रिभाधिके ॥ ७ ॥
 विशोध्यार्णवतो द्वाभ्यां लब्धं त्रिंशद्युतं च दृक् ।
 द्व्यधिके तु विना राशिं भागास्तथियुतास्तथा ॥ ८ ॥
 रूपाधिके विना राशिं भागा द्वयाप्ताश्च दृग् भवेत् ।
 एवं राश्यादिके शेषे शनौ द्रष्टरि भो द्विज ॥ ९ ॥
 एकभे नवभे भागा भुक्ता भोग्या द्विसंगुणाः ।
 द्विभेऽशार्धोनिताः षष्टिरष्टभे खाग्नियुग् लवाः ॥ १० ॥
 त्रिसप्तभे तु भौमस्य षष्टिरत्र लवोनिता ।
 सार्धांशास्तथिसंयुक्ता द्विभे रूपं सदाऽङ्गभे ॥ ११ ॥
 त्रिसप्तभे तु जीवस्य भागार्धं शरवेदयुक् ।
 द्विगुणैस्तु लवैश्चोनाः खरसाश्चतुरष्टभे ॥ १२ ॥
 एवं रव्यादिखेटानां स्फुटा दृष्टिः प्रजायते ।
 तद्वशादेव भावानां जातकस्य फलं वदेत् ॥ १३ ॥

अथ स्पष्टबलाध्यायः ॥ २७ ॥

अथ स्पष्टबलं वक्ष्ये स्थानकालादिसम्भवम् ।
 नीचोनां खचरं भार्धाधिकं चक्राद् विशोधयेत् ॥ १ ॥
 भागीकृत्य त्रिभिर्भक्तं लब्धमुच्चबलं भवेत् ।
 स्वत्रिकोणस्वगेहाधिमित्रमित्रसमारिषु ॥ २ ॥
 अधिशत्रुगृहे चापि स्थितानां क्रमशो बलम् ।
 भूताब्धयः खाग्निनखास्तथ्यो दश युगाः कराः ॥ ३ ॥
 एवं होरादृकाणाद्रिभागांकद्वादशांशजम् ।
 त्रिंशांशजं तदैक्यञ्च सप्तवर्गसमुद्भवम् ॥ ४ ॥
 शुक्रेन्दू समभांशेऽन्ये विषमेऽङ्घ्रिमितं बलम् ।
 केन्द्रादिषुस्थिताः खेटाः पूर्णाऽर्धाऽङ्घ्रिमितं क्रमात् ॥ ५ ॥
 आद्यमध्यावसानेषु द्रेष्काणेषु स्थिताः क्रमात् ।
 पुंनपुंसकयोषाख्या दद्युरङ्घ्रिमितं बलम् ॥ ६ ॥
 सूर्यात् कुजात् सुखं जीवाज्ज्ञाच्चाऽस्तं लग्नमार्कितः ।
 दशमं च भृगोश्चन्द्राद् हित्वा षड्भाधिके सति ॥ ७ ॥
 चक्राद् विशोध्य तद्भागास्त्रिभिर्भक्ताश्च दिग्बलम् ।
 इष्टाधटि निशीथात्तन्नतं त्रिंशच्च्युतं नतम् ॥ ८ ॥
 चन्द्रभौमशनीनां च नतं द्विघ्नं कलादिकम् ।
 षष्टिशुद्धं तदन्येषां सदा रूपं बुधस्य हि ॥ ९ ॥
 अथ पक्षबलं वक्ष्ये सूर्ये चन्द्राद् विशोध्य च ।
 षड्भाधिके विशोध्यार्काद् भागीकृत्य त्रिभिर्भजेत् ॥ १० ॥
 पक्षजं बलमिन्दुऽशुक्रेज्यानां तु षष्टितः ।
 विशोध्य तद्बलं ज्ञेयं पापानां पक्षसंभवम् ॥ ११ ॥
 दिनत्रयंशेषु सौम्यार्कशनीनां निट्त्रिभागके ।

चन्द्रशुक्रकुजानां च बलं पूर्णं सदा गुरोः ॥ १२ ॥
 वषमासदिनेशानां तिथ्यस्त्रिंशच्छरार्णवां ।
 होरेशस्य बलं षष्टिरुक्तं नैसर्गिकं पुरा ॥ १३ ॥
 तन्मानां सप्तहृत्षष्टिरेकाद्येकोत्तरैर्हता ।
 शम्बुगुशुचंरादिखेटानां क्रमतो द्विज ॥ १४ ॥
 पञ्चाब्धयः सुराः सूर्याः खण्डकांशाः क्रमादमी ।
 सायनग्रहदोराशितुल्यखण्डयुतिश्च स ॥ १५ ॥
 भागादिकहतादेष्यात् त्रिंशल्लब्धयुता लवाः ।
 स्वमृणं तुलमेषादौ शनीन्द्रोश्च त्रिराशिषु ॥ १६ ॥
 तथाऽरार्केज्यशुक्राणां व्यस्तं ज्ञस्य सदा धनम् ।
 तद्भागाश्च त्रिभिर्भक्ता ज्ञेयमायनजं बलम् ॥ १७ ॥
 यद्गुरोरायनं वीर्यं चेष्टाख्यं तावदेव हि ।
 विधोः पक्षबलं यावत् तावच्चेष्टाबलं स्मृतम् ॥ १८ ॥
 पापदृक्पादहीनं तच्छुभदृक्पादयुक् तथा ।
 बलैक्यं ज्ञेज्यदृक्युक्तमेवं खेटबलं भवेत् ॥ १९ ॥
 अथ तारग्रहाणां तु युद्ध्यतोश्च द्वयोर्मिथः ।
 बलान्तरं विजेतुः स्वं निर्जितस्य बले त्वृणम् ॥ २० ॥
 चक्रानुवक्रा विकला मन्दा मन्दतरा समा ।
 चरा चाऽतिचरा चेति ग्रहाणामष्टधा गतिः ॥ २१ ॥
 षष्टिर्वक्रगते वीर्यमनुवक्रगतेर्दलम् ।
 पादो विकलभुक्तेः स्यात् तथा मध्यगतेर्दलम् ॥ २२ ॥
 पादो मन्दगतेस्तस्य दलं मन्दतरस्य हि ।
 चरभुक्तेस्तु पादोनां दलं स्यादतिचारिणः ॥ २३ ॥
 मध्यमस्फुटयोगार्धहीनं स्वस्वचलोच्चकम् ।
 षड्भाधिकं च्युतं चक्राच्चेष्टाकेन्द्रं स्मृतं कुजात् ॥ २४ ॥
 भागीकृतं त्रिभिर्भक्तं लब्धं चेष्टाबलं त्विति ।
 स्थानदिककालदृक्चेष्टानिसर्गोत्थं च षड्विधम् ॥ २५ ॥
 एवं ग्रहबलं प्रोक्तमथ भावबलं श्रृणु ।
 कन्यायुगमतुलाकुम्भचापाद्यार्धाश्च सप्तमम् ॥ २६ ॥
 गोऽजसिंहमृगाद्यार्धचापान्त्यार्धात् सुखं त्यजेत् ।
 कर्कवृश्चिकतो लग्नं मृगात्यार्धाज्ज्ञाशाश्च खम् ॥ २७ ॥
 शोध्यमङ्गाधिकं चक्राच्च्युतं भागीकृतं त्रिहृत् ।
 सदृष्टिपादयुक्पापपापदृष्टिपादविवर्जितम् ॥ २८ ॥
 ज्ञेज्यदृष्टियुतं तच्च स्वस्वस्वामिबलान्वितम् ।
 इति भावबलं स्पष्टं सामान्यं च पुरोदितम् ॥ २९ ॥
 बुधेज्ययुक्तभावस्य बलमेकेन संयुतम् ।
 मन्दाररवियुक्तस्य बलमेकेन वर्जितम् ॥ ३० ॥
 दिने शीर्षोदयो भावः सन्ध्यायामुभयोदयः ।
 निशि पृष्ठोदयाख्यश्च दद्यात् पादमितं बलम् ॥ ३१ ॥
 अंकाग्नयोऽङ्गरामाश्च खाग्नया करसिन्धवः ।
 नवाग्नयः सुरास्त्रिंशद् दशसंगुणिताः क्रमात् ॥ ३२ ॥
 रव्यादीनां बलैक्यश्चेत् तदा सुबलिनो मताः ।
 अधिकं पूर्णमेव स्याद् बलं चेद्बलिनो द्विज ॥ ३३ ॥

गुरुसौम्यरवीणां तु भूतषट्केन्दवो द्विज ।
 पंचाग्नयः खभूतानि करभूमिसुधाकराः ॥ ३४ ॥
 खाग्नयश्च क्रमात्स्थानदिक्चेष्टासमयाऽयने ।
 सितेन्द्रोऽस्यग्निचन्द्राश्च खेषवः खाग्नयः शतम् ॥ ३५ ॥
 चत्वारिंशत् कला भौममन्दयोः षण्णव क्रमात् ।
 त्रिंशत् खवेदाः सप्ताङ्गा नखाश्चेत्युदिता द्विज ॥ ३६ ॥
 एवं कृत्वा बलैक्यं च ततश्चिन्त्यम् फलं द्विज ।
 भावस्थानग्रहैः प्रोक्तयोगे ये योगहेतवः ॥ ३७ ॥
 तेषां मध्ये बली कर्ता स एवाऽस्य फलप्रदः ।
 योगेष्वाप्लेषु बहुषु नीतिरेवं प्रकीर्तिता ॥ ३८ ॥
 गणितेषु प्रवीणो यः शब्दशास्त्रे कृतश्रमः ।
 न्यायविद् बुद्धिमान् देशदिक्कालज्ञो जितेन्द्रियः ॥ ३९ ॥
 ऊहापोहपटुर्होरास्कन्धश्रवणसम्मतः ।
 मैत्रेय सत्यतां यादि तस्य वाक्यं न संशयः ॥ ४० ॥

अथेष्टकष्टाध्यायः ॥ २८ ॥

अथ चेष्टमनिष्टं च ग्रहानां कथयाम्यहम् ।
 यद्वशाच्च प्रयच्छन्ति शुभाऽशुभदशाफलम् ॥ १ ॥
 स्वनीचोनो ग्रह शोध्यः षड्भाधिक्ये भमण्डलात् ।
 सैको राशिर्भवेदुच्चरश्मिद्विधांशसंयुतः ॥ २ ॥
 चेष्टाकेन्द्राच्च तद्रश्मिं साधयेदुच्चरश्मिवत् ।
 चेष्टाकेन्द्रं कुजादीनां पूर्वमुक्तं मया द्विज ॥ ३ ॥
 सायनाकंस्त्रिभोऽर्कस्य व्यकेंदुश्च विधोस्तथा ।
 चेष्टाकेन्द्रं रसाल्पं तच्चक्राच्छोध्यं रसाधिके ॥ ४ ॥
 चेष्टोच्चरश्मियोगार्धं शुभरश्मिः प्रकीर्त्यते ।
 अष्टभ्यश्च विशुद्धोऽसावशुभाख्यश्च कथ्यते ॥ ५ ॥
 उच्चचेष्टाकरान् व्येकान् दिग्भिर्हत्वा तु योजयेत् ।
 तदर्धमिष्टसंज्ञं स्यात् कष्टं तत्षष्टितश्च्युतम् ॥ ६ ॥
 स्वोच्चे मूलत्रिकोणे च स्वभेऽधिसुहृदीष्टभे ।
 समभे शत्रुभे चाधिशत्रुभे नीचभे क्रमात् ॥ ७ ॥
 षष्टिरिष्वब्धयस्त्रिंशदाकृतिस्तिथयो गजाः ।
 चत्वारो द्वौ च शून्यं च शुभमेतत्फलं गृहे ॥ ८ ॥
 षष्टितः पतितं चैतच्छेषं स्यादशुभं गृहे ।
 तदर्धमन्यवर्गेषु ज्ञेयं विप्र शुभाऽशुभम् ॥ ९ ॥
 पञ्चस्विष्टफलं चाद्यात् समं षष्ठे ततः परम् ।
 अशुभं त्रिषु विज्ञेयमिति शास्त्रेषु निश्चितम् ॥ १० ॥
 दिग्बलं दिक्फलं तस्य तथा दिनफलं भवेत् ।
 तयोः फलं शुभं प्रोक्तमशुभं षष्टितश्च्युतम् ॥ ११ ॥
 शुभेऽधिके शुभं ज्ञेयमशुभं त्वशुभेऽधिके ।
 दशाफलं नभोगस्य तथा भावफलं द्विज ॥ १२ ॥
 बलैः षड्भिः समोधित्वा बलैक्येन भजेत् पृथक् ।
 तत्तद्बलफलानि स्युरशुभानि शुभानि च ॥ १३ ॥

शुभपापफलाभ्यां च हन्याद् दृष्टिं बलं तथा ।
 दृष्टी ते शुभपापाख्ये बले स्यातां तदाह्वये ॥ १४ ॥
 भावानां च फले प्रोक्ते पतीनां च फले उभे ।
 राशौ शुभनभोगश्चेद् भावसाधनसंभवम् ॥ १५ ॥
 फलं तस्य शुभे युञ्ज्यादशुभे वर्जयेत् तथा ।
 पापश्चेदन्यथा चैवं बले दृष्ट्यां तथैव च ॥ १६ ॥
 युञ्ज्यादुच्चादिगे खेटे फलं नीचादिगे त्यजेत् ।
 एवं शुभाऽशुभं ज्ञात्वा जातकस्य फलं वदेत् ॥ १७ ॥
 अष्टवर्गफलं चैवं स्थाने च करणेऽन्यथा ।
 राशिद्वयगते भावे तद्राश्यधिपतेः क्रिया ॥ १८ ॥
 स्थानाधिकेन भावेन भावलाभः प्रकीर्तितः ।
 तत्समाने च तद्भावे तदानीं स्थानदानं ग्रहान् ॥ १९ ॥
 संयोज्ये स्थानसंख्याया दलमेतत्समं फलं ।
 एवं सखेटभावानां फलं ज्ञेयं शुभाऽशुभम् ॥ २० ॥

अथ पदाध्यायः ॥ २९ ॥

कथ्याम्यथा भावानां खेटानां च पदं द्विज ।
 तद्विशेषफलं ज्ञातुं यथोक्तं प्राङ् महर्षिभिः ॥ १ ॥
 लग्नाद् यावतिथे राशौ तिष्ठेल्लगनेश्वरः क्रमात् ।
 ततस्तावतिथे राशौ लग्नस्य पदमुच्यते ॥ २ ॥
 सर्वेषामाप भावानां ज्ञेयमेवं पदं द्विज ।
 तनुभावपदं तत्र बुधा मुख्यपदं विदुः ॥ ३ ॥
 स्वस्थानं सप्तमं नैवं पदं भवितुमर्हति ।
 तस्मिन् पदत्वे विज्ञेयं मध्यं तुर्यं क्रमात् पदम् ॥ ४ ॥
 यथा तुर्यस्थिते नाथे तुर्यमेव पदं भवेत् ।
 सप्तमे च स्थिते नाथे विज्ञेयं दशमं पदम् ॥ ५ ॥
 यस्माद् यावतिथे राशौ खेटात् तद्भवन्नं द्विज ।
 ततस्तावतिथं राशिं खेटारूढं प्रचक्षते ॥ ६ ॥
 द्विनाथद्विभयोरेवं विज्ञेयं सबलावधि ।
 विगणय्य पदं विप्र ततस्तस्य फलं वदेत् ॥ ७ ॥
 अथाऽहं पदमाश्रित्य फलं किञ्चिद् ब्रुवे द्विज ।
 पदादेकादशे स्थाने ग्रहैर्युक्तोऽथवेक्षिते ॥ ८ ॥
 धनवान् जायते बालस्तथा सुखसमन्वितः ।
 शुभयोगात् सुमार्गेण धनाप्तिः पापतोऽन्तथा ॥ ९ ॥
 मिश्रैर्मिश्रं फलं ज्ञेयं स्वोच्चमित्रादिगेहगैः ।
 बहुधा जायते लाभो बहुधा च सुखागमः ॥ १० ॥
 पदाल्लाभगृहं यस्य पश्यन्ति सकला ग्रहाः ।
 राजा वा राजतुल्यो वा स जातो नात्र संशयः ॥ ११ ॥
 पदाल्लाभगृहं पश्येद् व्ययं कश्चिन्न पश्यति ।
 अविघ्नेन सदा लाभो जायते द्विजसत्तम ॥ १२ ॥
 ग्रहदृग्योगबाहुल्ये पदादेकादशे द्विज ।
 सार्गले चापि तत्रापि बहूर्गलसमागमे ॥ १३ ॥

शुभग्रहार्गले विप्र तत्राप्युच्चग्रहार्गले ।
 शुभेन स्वामिना दृष्टे लग्नभाग्यादिगेन वा ॥ १४ ॥
 जातस्य भाग्यप्राबल्यं निर्दिशेदुत्तरोत्तरम् ।
 उक्तयोगेषु चेत् खेटे द्वादशं नैव पश्यति ॥ १५ ॥
 पदस्थानाद् व्यये विप्र शुभपापयुतेक्षिते ।
 व्ययबाहुल्यमित्येवं विशेषोपार्जनात् सदा ॥ १६ ॥
 शुभग्रहे सुमार्गेण कुमार्गात् पापखेचरे ।
 मिश्रे मिश्रफलं वाच्यमेवं लाभोऽपि लाभगे ॥ १७ ॥
 पदारूढाद् व्यये शुक्रभानुस्वर्भानुभिर्युते ।
 राजमूलाद् व्ययो वाच्यश्चन्द्रदृष्ट्या विशेषतः ॥ १८ ॥
 पदारूढाद् व्यये सौम्ये शुभखेटयुतेक्षिते ।
 ज्ञातिमध्ये व्ययो नित्यं पापदृक् कलहाद् व्ययः ॥ १९ ॥
 पदाद् व्यये सुराचार्ये वीक्षिते चान्यखेचरैः ।
 करमूलाद् व्ययो वाच्यः स्वस्यैव द्विजसत्तम ॥ २० ॥
 आरूढाद् द्वादशे सौरे धरापुत्रेण संयुते ।
 अन्यग्रहेक्षिते विप्र भ्रातृवर्गाद् धनव्ययः ॥ २१ ॥
 आरूढाद् द्वादशे स्थाने ये योगाः कथिता यथा ।
 लाभभावे च ते योगा लाभयोगकरास्तथा ॥ २२ ॥
 आरूढात् सप्तमे राहुरथवा संस्थितः शिखी ।
 कुक्षिव्यथायुतो बालः शिखिना पीडितोऽथ वा ॥ २३ ॥
 आरूढात् सप्तमे केतुः पापखेटयुतेक्षितः ।
 साहसी श्वेतकेशी च वृद्धलिङ्गी भवेन्नरः ॥ २४ ॥
 पदात्तु सप्तमे स्थाने गुरुशुक्रनिशाकराः ।
 त्रयो द्वयमथैकोऽपि लक्ष्मीवान् जायते जनः ॥ २५ ॥
 स्वतुङ्गे सप्तमे खेटः शुभो वाऽप्यशुभः पदात् ।
 श्रीमान् सोऽपि भवेन्नूनं सत्कीर्तिसहितो द्विज ॥ २६ ॥
 ये योगाः सप्तमे स्थाने पदाश्च कथिता मया ।
 चिन्त्यास्तथैव ते योगा द्वितीयेऽपि सदा द्विज ॥ २७ ॥
 उच्चस्थो रौहिणेयो वा जीवो वा शुक्र एव वा ।
 एवो बली धनगतः श्रियं दिशति देहिनः ॥ २८ ॥
 ये योगाश्च पदे लग्ने यथावद् गदिता मया ।
 ते योगाः कारकांशेऽपि विज्ञेया बांधवर्जिताः ॥ २९ ॥
 आरूढाद् वित्तभे सौम्ये सर्वदेशाधिपो भवेत् ।
 सर्वज्ञो यदि वा स स्यात् कविर्वादी च भार्गवे ॥ ३० ॥
 आरूढात् केन्द्रकोणेषु स्थिते दारपदे द्विज ।
 लग्नजायापदे वापि सबलग्रहसंयुते ॥ ३१ ॥
 स्र/ईमांश्च जायते नूनं देशे विख्यातिमान् भवेत् ।
 षष्ठेष्टमे व्ययस्थाने जातो दारपदेऽधनः ॥ ३२ ॥
 पदे तत्सप्तमे वापि केन्द्रे वृद्धौ त्रिकोणके ।
 सुवीर्यः संस्थितः खेतः भार्याभर्तृसुखप्रदः ॥ ३३ ॥
 पदाद्दारपदे चैवं केन्द्रे कोणे च संस्थिते ।
 द्वयोर्मैत्री भवेन्नूनं त्रिके वैरं न संशयः ॥ ३४ ॥
 एवं लग्नपदाद् विप्र तनयादिपदे स्थिते ।

मित्रामित्रे विजानीयाल्लाभालाभौ विचक्षणः ॥ ३५ ॥
 लग्नदारपदे विप्र मिथः केन्द्रगते यदि ।
 त्रिलाभयोस्त्रिकोणे वा तथा राजा धराधिपः ॥ ३६ ॥
 एवं लग्नपदादेव धनादिपदतो द्विज ।
 स्थानद्वयं समालोक्य जातकस्य फलं वदेत् ॥ ३७ ॥

अथोपपदाध्यायः ॥ ३० ॥

अथोपपदमाश्रित्य कथयामि फलं द्विज ।
 युच्छुभत्वे भवेन्नृणां पुत्रदारादिजं सुखम् ॥ १ ॥
 तनुभावपदं विप्र प्रधानं पदमुच्यते ।
 तनोरनुचराद्यत् स्यादुपारूढं तदुच्यते ॥ २ ॥
 तदेवोपपदं नाम तथा गौणपदं स्मृतम् ।
 शुभखेटगृहे तस्मिन् शुभग्रहयुतेक्षिते ॥ ३ ॥
 पुत्रदारसुखं पूर्णं जायते द्विजसत्तम ।
 पापग्रहयुते तत्र पापभे पापवीक्षिते ॥ ४ ॥
 प्रब्राजको भवेज्जतो दारहीनोऽथ वा नरः ।
 शुभदृग्योगतो नैव योगोऽयं दारनाशकः ॥ ५ ॥
 रविर्नैवात्र पापः स्यात् स्वोच्चमित्रस्वभस्थितः ।
 नीचशत्रुगृहस्थश्चेत्तदाऽसौ पाप एव हि ॥ ६ ॥
 शुभग्रहाणां दृष्टिश्चेदुपारूढाद् द्वितीयके ।
 शुभर्क्षे शुभयुक्ते च पूर्वोक्तं हि फलं स्मृतम् ॥ ७ ॥
 उपारूढाद् द्वितीयं च नीचांशे नीचखेटयुक् ।
 क्रूरग्रहसमायुक्तं जातको दारहा भवेत् ॥ ८ ॥
 स्वोच्चांशे स्वोच्चसंस्थे वा तुङ्गदृष्टिवशात् तथा ।
 भवन्ति बहवो दारा रूपलक्षणसंयुताः ॥ ९ ॥
 उपारूढे द्वितीये वा मिथुने संस्थिते सति ।
 तत्र जातनरो विप्र बहुदारयुतो भवेत् ॥ १० ॥
 उपारूढे द्वितीयेऽपि स्वस्वामिग्रहसंयुते ।
 स्वर्क्षगे तत्पतौ वापि यत्र कुत्रापि भूसुर ॥ ११ ॥
 यस्य जन्मनि योगोऽयं स नरो द्विजसत्तम ।
 उत्तरायुषि निर्दारो भवत्येव न संशयः ॥ १२ ॥
 स्वराशौ संस्थितेऽप्येवं नित्याख्ये दारकारके ।
 उत्तरायुषि निर्दारो भवत्येव न संशयः ॥ १३ ॥
 उपारूढपतिः स्वोच्चे स्थिरस्त्रीकारकोऽथ वा ।
 सुकुलाद् दारलाभः स्यान्नीचस्थे तु विपर्ययात् ॥ १४ ॥
 उपारूढे द्वितीये वा शुभसम्बधतो द्विज ।
 जातस्य सुन्दरी भार्या भव्या रूपगुणान्विता ॥ १५ ॥
 उपारूढाद् द्वितीये च शनिराहू स्थितौ यदि ।
 उपवादात् स्त्रियस्त्यागो नाशो वा जायते द्विज ॥ १६ ॥
 उपारूढे द्वितीये वा शिखिशुक्रौ यदा स्थितौ ।
 रक्तप्रदरोगार्ता जायते तस्य भामिनी ॥ १७ ॥
 बुधकेतु स्थितौ तत्र तदाऽस्थिस्रावसंयुता ।

तत्रस्थाः शनिराहृकास्तदाऽस्थिज्वरसंयुता ॥ १८ ॥
 स्थूलाङ्गी बुधराहूभ्यां तत्रस्थाभ्यां द्विजोत्तम ।
 बुधक्षेत्रे कुजार्की चेत्रसिकारोगसंयुता ॥ १९ ॥
 कुजक्षेत्रेऽप्येवमेव फलं ज्ञेयं द्विजोत्तम ।
 बृहस्पतिशनी तत्र कर्णनेत्ररुजान्विता ॥ २० ॥
 तत्रान्यगेहगौ विप्र बुद्धभौमौ स्थितौ यदा ।
 यदा स्वर्भानुदेवेज्यौ भार्या दन्तरुजान्विता ॥ २१ ॥
 शनिराहू शनिक्षेत्रे पङ्गुर्वातरुजान्विता ।
 शुभदृग्योगतो नेति फलं ज्ञेयं विपश्चिता ॥ २२ ॥
 लग्नात् पदादुपारूढाद् यो राशिः सप्तमो द्विज ।
 तस्मात् तत्स्वामिनः खेटात् तदंशाच्च द्विजोत्तम ॥ २३ ॥
 एवमेव फलं ज्ञेयमित्याहुर्नारदादयः ।
 उक्तेभ्यो नवमे विप्र शनिचन्द्रबुधा यदि ॥ २४ ॥
 अपुत्रता तथाऽर्केज्यराहुभिर्बहुपुत्रता ।
 चन्द्रेणैकसुतस्तत्र मिश्रैः पुत्रो विलम्बतः ॥ २५ ॥
 रवीज्यराहुयोगेन पुत्रो वीर्यप्रतापवान् ।
 प्रचण्डविजयी विप्र रिपुनिग्रहकारकः ॥ २६ ॥
 उक्तस्थाने कुजार्कीभ्यां पुत्रहीनः प्रजायते ।
 दत्त पुत्रयुतो वापि सहोत्थसुतवान् भवेत् ॥ २७ ॥
 तत्रस्थे विषमे राशौ बहुपुत्र्युतो नरः ।
 स्वल्पापत्यः समे राशौ जायते द्विजसत्तम १ ॥ २८ ॥
 सिंहे चोपपदे विप्र निशानाथयुतेक्षिते ।
 अल्पप्रजोऽथ कन्यायां जातः कन्याप्रजो भवेत् ॥ २९ ॥
 सुतभावनवांशाच्च स्थिरसन्ततिकारकात् ।
 एवं त्रिंशंशकुण्डल्यामपि योगं विचिन्तयेत् ॥ ३० ॥
 शनिराहू त्रिलाभस्थौ पदाद् भ्रातुर्विनाशकौ ।
 ज्येष्ठस्यैकादशे तत्र कनिष्ठस्य तृतीयके ॥ ३१ ॥
 दैतेज्ये तत्र गर्भस्य नाशो व्यवहितस्य च ।

लग्ने वापि पदे रन्ध्रे दैत्याचार्ययुतेक्षिते ॥ ३२ ॥
 तथैव फलमित्याहुर्निर्विशंकं मुनीश्वराः ।
 तृतीयलाभयोर्विप्र चन्द्रेज्यबुधमङ्गलाः ॥ ३३ ॥
 बहवो भ्रातरस्तस्य बलवन्तः प्रतापिनः ।
 शन्यारसंयुते दृष्टे तृतीयैकादशे द्विज ॥ ३४ ॥
 कनिष्ठज्येष्ठयोर्नाशो दिवज्ञेयो द्विजसत्तम ।
 शनिरेको यदा विप्र लाभगो वा तृतीयगः ॥ ३५ ॥
 तदा स्वमात्रशेषः स्यादन्ये नश्यन्ति सोदराः ।
 तृतीये लाभगे केतौ बहुलं भगिनीसुखम् ॥ ३६ ॥
 आरूढात् षष्ठभावस्थे पापाख्ये शुभवर्जिते ।
 शुभसम्बन्धरहिते चौरौ भवति जातकः ॥ ३७ ॥
 सप्तमे द्वादशे स्थाने सैहिकेययुतेक्षिते ।
 ज्ञानवांश्च भवेद् बालो बहुभाग्ययुतो द्विज ॥ ३८ ॥
 आरूढे संस्थिते सौम्ये सर्वदेशाधिपो भवेत् ।
 सर्वज्ञस्तत्र देवेज्ये कविर्वादी च भागवे ॥ ३९ ॥
 उपारूढात् पदाद् वापि धनस्थे शुभखेचरे ।
 सर्वद्रव्याधिपो धीमाञ्जायते द्विजसत्तम ॥ ४० ॥
 उपारूढाद्धनाधीशे द्वितियभवनस्थिते ।
 पापखेचरसंयुक्ते चौरौ भवति निश्चितम् ॥ ४१ ॥
 तत्सप्तमगृहाधीशाद् राहौ धनगते द्विज ।
 दंष्ट्रावान् जायते बालः स्तब्धवाक् केतुखेचरे ॥ ४२ ॥
 शनैश्चरे कुरूपः स्यात्सप्तमेशाद् द्वितीयगे ।
 मिश्रग्रहसमायुक्ते फलं मिश्रं समादिशेत् ॥ ४३ ॥

Encoded and proofread by ajarve at fms30.cca.rockwell.co

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
 Last updated November 19, 2010
<http://sanskritdocuments.org>